

நீண்ட தமது அரசியல் பொது வாழ்வில், குரலற்றவர்களின் குரலாக ஒலித்தவர் - முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் திட்டங்கள்; சமூக நீதிக்கான சமகால சாட்சியங்கள்!

‘நியூஸ்-18 தமிழ்நாடு’ செய்திகள் தொலைக்காட்சி வெளியிட்ட சிறப்பு வீடியோ தொகுப்பு!

‘நியூஸ் - 18 தமிழ்நாடு’ செய்திகள் தொலைக்காட்சியில், 14.10.2023 - சனிக்கிழமை அன்று இரவு, ‘கதையல்ல; வரலாறு’ எனும் பகுதியில் ‘குரலற்றவர்களின் குரல்’ எனும் தலைப்பில் - தமிழறித் தலைவர் - முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களுக்குப் புகழ் மாலை சூட்டும், சிறப்பு வீடியோ தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. அதில் - கலைஞர் அவர்களின் நெடிய அரசியல் பொது வாழ்வைப் பாராட்டி படிக்கப் பெற்ற கருத்தோவியம் வருமாறு:-

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் அடையாளங்களுள் குறிப்பிடும் சொல்லவேண்டியது அவரது கரகரத்த குரல். என் உயிரினும் மேலான அன்பு உடன்பிறப்புகளே என்று தொடங்கும் அந்தக் குரலைக் கேட்பதற்கு ஏங்கியவர்கள் ஏராளம். அந்தக் குரலைக் கேட்பதற்கென்றே கால்கடுக்கக் காத்திருந்தவர்கள் ஏராளம். அந்தக் குரலின் வழியாகக் கவிதை வந்தாலும் ரசிப்பார்கள், கருத்துரை வந்தாலும் ஏற்பார்கள், அறிவுரை வந்தாலும் கேட்பார்கள். ஆழமான ஆலோசனை வந்தாலும் பரிசீலிப்பார்கள். கடுமையான விமர்சனம் வந்தாலும் கவனம் செலுத்துவார்கள்.

அவருடைய அந்தக் கரகரத்த குரல் திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளைக் கொண்டு சேர்க்கும் குரலாக, தமிழ்நாட்டின் மூலம் முடுக்களில் எல்லாம் ஒலித்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்களின் உரிமைக்குரலாக தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் டெல்லி வரை ஒலித்திருக்கிறது. தி.மு.க. தொண்டர்களுக்கு நம்பிக்கை தரும் குரலாகத் தலைமுறைகள் கடந்து ஒலித்திருக்கிறது. இவையெல்லாமே அரசியல் குரல்கள். ஆனால் அரசியலுக்கு அப்பால் குரலற்றவர்களின் குரலாகப் பல தருணங்களில் ஒலித்திருக்கிறது கலைஞர் அவர்களின் குரல்.

அது என்ன குரலற்றவர்களின் குரல்?

அரசாலும் சமூகத்தாலும் கண்டு கொள்ளப்படாதவர்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள், நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள், பொருட்படுத்தப்படாதவர்களுக்குக் குரலற்றவர்கள் என்று பெயர். உதாரணமாக, ஊனமுற்றவர்கள் என்று சமூகத்தால் ஒருகாலத்தில் உதாசீனம் செய்யப்பட்டவர்கள் குரலற்றவர்கள். இயற்கை யின் பிழையால் மாற்றுப் பாலினமாகப் பிறந்த காரணத்துக்காகச் சமூகத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் குரலற்றவர்கள்.

கத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் குரலற்றவர்கள்.

பிச்சைக்காரர்கள் என்றும் தொழு நோயாளிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் அநாதைகள் என்றும் இழிவானவர்கள் என்றும் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்தால் கண்டு கொள்ளப்படாதவர்கள் பலரும் குரலற்றவர்கள். நம்முடைய சுற்றத்தைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க உதவும் தூய்மைப் பணியாளர்கள் பலரும் குரலற்றவர்களே. இன்னும் இன்னும் பல வகைகளில் ஒதுக்கலுக்கும் வெறுப்புக்கும் உள்ளானவர்கள் பலரும் குரலற்றவர்களே.

அப்படிப்பட்ட குரலற்றவர்களின் என்ன

னிக்கை வெகு சொற்பமாக இருக்கலாம். அவர்களது வாக்குகளுக்குத் தேர்தல்களத்தில் வெற்றி தோல்வியைத் தீர்மானிக்கும் சக்தி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், அரசியல் லாப நட்டங்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்காமல், அவர்களைத் தேடிச் சென்று, அவர்களின் பிரச்சினைகளை எல்லாம் கனிவோடும் கருணை யோடும் ஆய்வுசெய்வது சமூகநீதித் தத்துவத்தை உள்வாங்கிய ஆட்சியாளருக்கு முக்கியமானது.

அந்த வகையில் குரலற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீர்க்கமாகவும் தொலைநோக்குச் சிந்தனையுடனும் வகுத்து, முறையாகவும் சரியாகவும் செயல்படுத்தி, குரலற்றவர்களின் குரலாக ஒலித்தவர் கலைஞர் அவர்கள். அவருக்கு நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படும் இந்தச் சமயத்தில் எந்தெந்த அம்சங்களில் எல்லாம் கலைஞர் அவர்கள் குரலற்றவர்களின் குரலாக அதிகாரபூர்வமாக ஒலித்தார் என்பதை இன்றைய தலைமுறைக்கு அறிமுகம் செய்கிறது இந்தச் சிறப்புத் தொகுப்பு.

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு மையங்கள்!

அது 2021 ஆம் ஆண்டு. இந்திய உச்சநீதிமன்றத்திடமிருந்து ஒரு வித்தியாசமான தீர்ப்பு ஒன்று வெளியானது. இந்தியாவில் யாரும் விருப்பப்பட்டுப் பிச்சையெடுக்கவில்லை, வறுமையே அவர்களைப் பிச்சையெடுக்கத் தூண்டுகிறது. ஆகவே, பிச்சையெடுக்கத் தடை போடுவதைவிட அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு மையம் ஏற்படுத்தித் தருவதே முக்கியம். அதைச் செய்து தருவது அரசின் கடமை என்பதுதான் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்த உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பின் உள்ளடக்கம்.

இங்கே வியப்பு என்னவென்றால், இப்படியொரு தீர்ப்பை இந்திய உச்சநீதிமன்றம் வெளியிடுவதற்கு அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே, தமிழ்நாட்டில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு மையங்களை உருவாக்கிவிட்டது தமிழ்நாடு அரசு. ஆம், 1971-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்தபோது பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு தரும் திட்டத்தை அறிவித்து செயல்படுத்தித் தரும் கொண்டு வந்திருந்தார் அயப்போதைய தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்.

பிச்சைக்காரர்களை அனுதாபத்தோடு அணுகி, பரிதாபத்துடன் பண உதவி செய்வதோடு நகர்ந்துகொள்வதே

பொதுச் சமூகத்தின் வழக்கம். ஆனால் பிச்சைக்காரர்களை அப்படியே விட்டுவிடாமல், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு தர வேண்டும் என்று யாரும் குரல் எழுப்பிவிடாத நிலையில், அவர்களுக்குக் கைகொடுத்துத் காப்பாற்றிவிடும் திட்டத்தை பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்ற பெயரில் கொண்டுவந்த

முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள், பிச்சைக்காரர் என்ற சொல்லைத் தவிர்ந்து இரவால் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.

புதிதாகக் கட்டப்பட்ட விடுதிகளில் பிச்சைக்காரர்கள் தங்குகின்ற பந்தினருடன் வசிக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். அத்தோடு, அங்கே அவர்களுக்குப் பயிற்சி தல், தொழில் செய்தல் உள்ளிட்ட பயிற்சிகள் தரப்பட்டன. அவர்கள் உணவுக்காக வெளியே சென்று பிச்சை எடுக்காமல் இருக்கும் வகையில் விடுதிகளிலேயே உணவு தரப்பட்டது. கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலான தி.மு.க. அரசு உருவாக்கிய பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டுகிறது என்றார் அப்போதைய தமிழ்நாடு ஆளுநர் கே.கே.ஷா.

தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம்!

உண்மையில், பிச்சைக்காரர்களுக்குக் கென்று யாரும் குரல் எழுப்பிவிடாத நிலையில் அவர்களுக்கான குரலாக ஒலித்த கலைஞர் அவர்கள் செய்த மற்றொரு காரியம் கூடுதல் கவனம் பெற்றது. நாம் செல்லும் வழியில் பிச்சைக்காரர்கள் தென்பட்டால் அருகில் சென்று உதவி செய்வோம். ஆனால் அதே பிச்சைக்காரர் தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தால், நாம் உதவி செய்யக்கூட அவரை நெருங்க மாட்டோம். இன்னும் சிலர் தொழுநோய்க்காரர்களைத் தெருவில் பிச்சை கூட எடுக்கவிடாமல் அடித்துவிட்டுவார்.

அப்படி பிச்சை எடுக்கக்கூட அனுமதி மறுக்கப்பட்ட தொழுநோயாளிகளின் கூழைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்களுக்காகவும் திட்டத்தை வகுத்தார் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள். அதுதான் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள். பிச்சைக்காரர்கள் போலவே தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டு குடும்பத்தினரால் கைவிடப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அந்த நோயைவிட அந்த நோய்க்கான பெயர் அதிகமான வலியை கொடுக்கிறது. வெண் குஷ்டம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக வெண்புள்ளி நோய் என்று அழைக்க வேண்டுமென அரசாணை வெளியிட்டார் அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள். குஷ்ட நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அந்த உணர்ந்தே எழுபதுகளில் இலவச கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம்!

வர்களுக்கு அந்த நோயைவிட அந்த நோய்க்கான பெயர் அதிகமான வலியை கொடுத்தது. குஷ்ட நோய் என்ற சொல் அவர்களைக் கூனிக்குறுக வைத்தது. அவர்களது உள்ளக்குமுறையை புரிந்துகொண்டு, வெண் குஷ்டம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக வெண்புள்ளி நோய் என்று அழைக்க வேண்டுமென அரசாணை வெளியிட்டார் அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள். குஷ்ட நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அந்த உத்தரவு கொஞ்சம் நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது.

கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம்!

ஒருவருக்குக் கண் பார்வை இல்லாமல் போனால் ஒட்டுமொத்த எதிர்காலமும் இருண்டுபோனதற்குச் சமம். அதை உணர்ந்தே எழுபதுகளில் இலவச கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள். மருத்துவர்கள் குழு கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கேடராக்ட் உள்ளிட்ட கண் பிரச்சினை உள்ளவர்களையும் பார்வை இழந்தவர்களைத் தேடிச் சென்று, அவர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை உள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்து அவர்களுடைய கண் பார்வையை மீட்டுத் தந்தனர்.

பெரியவர்களுக்கு மட்டுமின்றி, மாணவ மாணவிகளும் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டனர். அந்த வகையில் கண்ணொளி இழந்த பெரியவர்களுக்குக் கண்ணொளியை மீட்டுத்தந்ததோடு, கண்ணொளி இழந்த மாணவர்களுக்குக் கண்ணொளியோடு சேர்த்து கல்வி ஒளியையும் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்.

‘நெஞ்சுக்கு நீதி’

சுயசரிதை வெளியீடு!

இந்த திட்டத்தில் தனது சுயசரிதையான ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’ புத்தகத்தின் முதல் பாக வெளியீட்டு விழாவை கலைஞர் அவர்கள் எப்படி நடத்தினார் என்று பார்க்கவேண்டும். அந்தப் புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தவர் பார்வை மாற்றுத் திறனாளியும் தமிழ்நாடு விழியிழந்தோர் சங்கத் தலைவருமான ஆசிர. நல்லதம்பி. புத்தகத்தை வெளியிட்டவர் தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டு மீண்டு வந்தவரும் தொழு நோயாளிகள் மறுவாழ்வு சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளருமான கவிஞர் குமகும அலி. புத்தகத்தின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டவர் கால் பாதிப்பால் நடக்கும் சக்தியை இழந்த செல்வி சாந்தகுமாரி.

சில திட்டங்கள் எல்லா மக்களையும் சென்றுசேரும். அது அவர்களுக்குத்

சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்பது வெறும் மக்கள் நலத் திட்டம் மட்டுமல்ல, சம மனிதனின் சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றும் திட்டம்கூட குரலற்றவர்களின் குரலாக ஒலித்ததோடு, அவர்களுக்கான சுயமரியாதையை உறுதிசெய்யும் குரலாகவும் ஒலித்திருந்தார் கலைஞர் அவர்கள்.

சில சொற்கள் வெல்லும், சில சொற்கள் கொல்லும் என்பார்கள். அதுபோல, வெண்குஷ்ட நோயால் பீடிக்கப்பட்ட

தேவையாக இருக்கலாம் அல்லது தேவைப்படாமலும் போகலாம். ஆனால் சில திட்டங்கள் வெகு சிலரை மட்டுமே சென்றடையும். ஆனால் அது அவர்களுக்கு அதிமுக்கியமான ஒன்றாக இருக்கும். அப்படித்தான் அரசு ஊழியர் இறுதிச் சடங்கு நீதி என்ற பெயரில் அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டம்.

தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்